

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 212/06-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. júna 2007 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť J. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. B., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 9 C 160/89 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 160/89 p o r u š i l základné právo J. M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. J. M. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 200 000 Sk (slovom dvestotísíc slovenských korún), ktorú je Okresný súd v Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. J. M. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5 560 Sk (slovom päťtisícpäťstošesťdesiat slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. B., B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažnosti J. M. vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 212/06-10 z 27. júna 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 160/89.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľ v tom, že okresný súd neprerokoval jeho vec (sp. zn. 9 C 160/89), ktorú podal 14. júla 1989, v primeranej lehote a bez zbytočných prietahov, ktoré on ako žalobca svojím správaním nespôsobil.

Sťažovateľ podal 16. februára 2006 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu v odpovedi z 3. apríla 2006 uviedol, že „... od roku 1994 (...) sťažnosť je dôvodná“.

3. Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 160/89. Zároveň sťažovateľ požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil tým, že: „*Moja nemajetková ujma vyplýva z pocitu neistoty, krivdy a úzkosti prameniacych zo situácie, keď súd vo veci za dlhú dobu 17 rokov nerozhodol o ochrane mojich užívacích práv.*

Odporcovia spornú nehnuteľnosť prestavali, výstavbou vytvorili nový právny a skutkový stav, ktorým hrozí problematická vymoženosť mojich zákonných nárokov.

Od roku 1989 som nútený bývať na privátoch a zabezpečovať si svoje bývanie.

Pociťujem úzkosť z môjho osudu takmer bezdomovca ako aj bezmocnosti nenaplnenia

mojej požiadavky na dôslednú súdnu ochranu.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu z 27. novembra 2006 a urgencií z 30. marca 2007 odpovedal okresný súd (sp. zn. Spr. 3154/2006) z 24. apríla 2007, že netrvá na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na verejnom ústnom pojednávaní.

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu

predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

1. Z obsahu sťažnosti a z pripojených písomností, z písomných vyjadrení účastníkov konania a zo spisu okresného súdu sp. zn. 9 C 160/89 ústavný súd zistil nasledovný relevantný priebeh a stav predmetného konania:

Žalobný návrh o ochranu užívacích práv s návrhom na vydanie predbežného opatrenia bol podaný sťažovateľom 14. júla 1989 Obvodnému súdu Bratislava I proti 1. M. L., 2. M. L., 3. J. H. a 4. Ing. C. H. Doplnenie žalobného návrhu bolo podané okresnému súdu 25. júla 1989 a 3. augusta 1989. Pojednávanie vo veci bolo nariadené na 4. október 1989. Pretože sa nedostavili odporcovia v 1. a 2. rade, súdne pojednávanie bolo odročené na 18. október 1989.

Obvodný súd Bratislava I listom z 19. septembra 1989 adresovaným Obvodnému národnému výboru, bytovému odboru v B. (ďalej len „obvodný národný výbor“) žiadal o podanie správy, o aký byt ide a komu bol pridelený.

Súdne pojednávanie bolo 18. októbra 1989 odročené za účelom úpravy žalobného petitu.

Súdne pojednávanie zo 17. novembra 1989 bolo odročené na 6. december 1989 za účelom oboznámenia sa so spismi obvodného národného výboru a priloženia súdneho spisu sp. zn. 7 C 125/88. Súdne pojednávanie 6. decembra 1989 bolo odročené na 17. január 1990 s tým, že 11. decembra 1989 sa uskutoční obhliadka nehnuteľností za účasti sporových strán a zadováži sa spis sp. zn. 12 C 129/87 a obrazová dokumentácia.

Dňa 11. decembra 1989 predseda senátu vykonal miestnu obhliadku nehnuteľností v B. len za účasti odporcov. Obhliadka sa vykonala bez prítomnosti navrhovateľa, pretože sťažovateľovi bol znemožnený vstup na pozemok.

Sťažovateľ podaním z 21. decembra 1989 žiadal opakovanie obhliadky za jeho prítomnosti.

Dňa 17. januára 1990 bol vyhotovený predsedom senátu úradný záznam o zabezpečení spisu sp. zn. 12 C 129/87 a o odložení podnetu na porušenie zákona v správnom konaní.

Súdne pojednávanie 17. januára 1990 bolo odročené na 6. február 1990 za účelom vyjadrenia k rozšíreniu petitu a procesným otázkam.

Súdne pojednávanie 6. februára 1990 bolo odročené na 27. február 1990 s tým, že odporcovia sa vyjadria k žalobe a oznámia okresnému súdu, či došlo ku kolaudácii predmetnej nehnuteľnosti.

Súdne pojednávanie 27. februára 1990 bolo odročené na 27. marec 1990 za účelom oboznámenia okresného súdu s prípsmi Ministerstva výstavby Slovenskej republiky a pripojenia spisu sp. zn. 12 C 129/87 a špecifikácie zmeneného petitu.

Súdne pojednávanie 27. februára 1990 bolo odročené na 19. apríl 1990 za účelom obstarania písomnej dokumentácie.

Súdne pojednávanie 19. apríla 1990 bolo odročené na 8. máj 1990 za účelom predloženia požadovaných dokladov navrhovateľmi, zadováženia spisu sp. zn. 12 C 129/87 a oboznámenia okresného súdu s kolaudačným rozhodnutím.

Súdne pojednávanie 8. mája 1990 bolo odročené na 24. máj 1990 za účelom výsluchu znalca a predloženia žiadosti zo správneho konania na zrušenie užívacieho práva.

Súdne pojednávanie 24. mája 1990 bolo odročené na 19. jún 1990 za účelom zistenia, akým spôsobom obvodný národný výbor postupuje v konaní o žiadosti odporcu v I. rade.

Súdne pojednávanie 19. júna 1990 bolo odročené na 12. júl 1990 za účelom doručenia rozhodnutia obvodného národného výboru navrhovateľom, ktorí sa k nemu majú vyjadriť.

Súdne pojednávanie 12. júla 1990 bolo odročené na 24. júl 1990 za účelom vyjadrenia navrhovateľov, či trvajú na svojom návrhu.

Súdne pojednávanie 24. júla 1990 bolo odročené na 27. september 1990 za účelom zistenia, v akom štádiu sa nachádza správne konanie.

Podaním z 27. septembra 1990 žiadal sťažovateľ okresný súd zrušiť termín súdneho pojednávania z 27. septembra 1990, resp. aby bolo konanie prerušené až do doby vyriešenia bytovej otázky v správnom konaní.

Súdne pojednávanie 27. septembra 1990, na ktorom neboli prítomní navrhovatelia a odporcovia, bolo odročené na 30. október 1990.

Súdne pojednávanie 30. októbra 1990 bolo odročené na 20. november 1990 za účelom zistenia možnosti pridelenia náhradného bytu a oboznámenia sa s rozhodnutiami obvodného národného výboru.

Súdne pojednávanie 20. novembra 1990 bolo odročené na neurčito za účelom vyžiadania vyjadrenia obvodného národného výboru.

Dňa 21. novembra 1990 bola obvodnému národnému výboru odoslaná žiadosť o oznámenie okresnému súdu, aká je perspektíva pridelenia náhradného bytu. Obvodný národný výbor 7. decembra 1990 oznamuje okresnému súdu na jeho dopyt, že nie je možné určiť dobu pridelenia náhradného bytu. Dňa 14. júna 1991 adresoval okresný súd obvodnému národnému úradu žiadosť ohľadom pridelenia náhradného bytu navrhovateľom.

Právny zástupca sťažovateľa 17. novembra 1992 ospravedlnil svoju neúčast' na súdnom pojednávaní 18. novembra 1992. Súdne pojednávanie 18. novembra 1992 bolo odročené na 16. december 1992 s tým, že navrhovateľ oznámi, pod akým číslom sa vedie spor o náhradu škody a okresný súd zistí vážnosť pridelenia náhradného bytu. Okresný súd 3. decembra 1992 urgoval Miestny úrad B., bytový odbor, B.

Súdne pojednávanie 16. decembra 1992 bolo odročené na neurčito s tým, že okresný súd si vyžiada stanovisko správneho orgánu Miestneho úradu B., bytový odbor, vo veci pridelenia náhradného bytu sťažovateľovi. Dňa 17. decembra 1992 bolo doručené podanie okresnému súdu Mestskou prokuratúrou v B., ktorým žiada zapožičanie súdneho spisu sp. zn. 9 C 160/89. Dňa 1. februára 1993 bolo doručené okresnému súdu Mestskou prokuratúrou v B. podanie, ktorým urguje zapožičanie spisu. Listom z 24. februára 1993 odpovedá sudca okresného súdu Mestskej prokuratúre v B. a dáva možnosť prokuratúre nahliadnuť do súdneho spisu, ale spis nezapožičiava, lebo prípad nie je skončený. Okresný súd žiada 24. februára 1993 Miestny úrad B., bytový odbor, B., o určenie lehoty, kedy bude náhradný byt pridelený sťažovateľovi.

Súdne pojednávanie z 20. júna 1994 bolo odročené na neurčito.

Podaním okresnému súdu upravil sťažovateľ 13. februára 1995 petit žalobného návrhu.

Okresnému súdu boli doručené stanoviská k veci z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Ministerstva výstavby a verejných prác Slovenskej republiky.

Dňa 7. marca 2000 žiadal okresný súd sťažovateľa listom o informáciu, či navrhovatelia trvajú na žalobe alebo ju berú späť. Podaním navrhovateľov (sťažovateľ) z 27. marca 2000 oznamujú okresnému súdu, že trvajú na podanom žalobnom návrhu.

Dňa 16. októbra 2001 sa uskutočnilo súdne pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Okresný súd vyzval 19. novembra 2001 právneho zástupcu sťažovateľa, aby sa vyjadril k obsahu listinných dôkazov založených v súdnom spise.

Sťažovateľ podaním z 26. mája 2003, upravil petit žalobného návrhu.

Súdne pojednávanie 25. septembra 2003 bolo odročené na neurčito s tým, že zástupca navrhovateľov (sťažovateľa) upraví žalobný návrh ohľadom účastníkov na strane odporcov v dôsledku zmeny vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti.

Okresný súd uznesením z 25. septembra 2003 pripustil zmenu žalobného petitu. Okresný súd obstaral listy vlastníctva k nehnuteľnosti z katastrálneho úradu.

Podaním navrhovatelia (sťažovateľ) z 10. decembra 2003 rozšírili okruh odporcov a upravili znenie petitu.

Okresný súd uznesením z 21. januára 2004 pripustil vstup ďalších účastníkov do konania a pripustil zmenu petitu.

Súdne pojednávanie 5. mája 2005 bolo odročené na 30. jún 2005 za účelom vykonania miestnej obhliadky s tým, že odporcovia sprístupnia byt. Súd vykonal miestnu obhliadku bytu 30. júna 2005.

V podaní navrhovatelia (sťažovateľ) z 30. júna 2005 poukazujú na odmietnutie vpustenia do objektu sťažovateľa s jeho právnym zástupcom odporcami v 3. a 4. rade a žiadajú okresný súd, aby uložil poriadkové opatrenia a nariadil opakovanie obhliadky.

Podaním zo 16. decembra 2006 predsedovi okresného súdu žiadal sťažovateľ prešetrenie nečinnosti súdu a poukazuje na porušenie ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Predseda okresného súdu listom zákonnej sudkyňi z 5. apríla 2006 poukazuje na zistený neodôvodnený prietah v konaní sp. zn. 9 C 160/89 a žiada, aby zabezpečila plynulé a bezprietahové konanie v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Ďalej

predseda súdu oznámil, že vybavovanie vecí bude sledovať. Na upozornenie predsedu súdu reagovala zákonná sudkyňa listom zo 16. mája 2006, v ktorom vysvetľuje príčinu prierahov - veľké množstvo nevybavených civilných vecí, ktoré nestačí vybavovať, a preto žiada, aby rozvrhom prace bol pridelený len taký počet vecí, ktoré je možné vybaviť bez prierahov.

Súdne pojednávanie 8. júna 2006 bolo odročené na neurčito za účelom zistenia právnych nástupcov po nebohom J. M.

Uznesením súdu z 8. júna 2006 bolo zastavené súdne konanie voči odporcovi v 3. a 4. rade, a zároveň súd zastavil konanie o vydanie predbežného opatrenia.

Podaním navrhovateľov okresnému súdu z 21. júna 2006 predložili navrhovatelia požadované doklady o dedičstve po J. M.

Okresný súd na pojednávaní 14. decembra 2006 rozhodol vo veci samej.

Dňa 17. januára 2007 požiadala zákonná sudkyňa predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku. Sťažovateľ sa 26. marca 2007 proti rozsudku okresného súdu odvolal. Dňa 30. marca 2007 bol predložený spis 9 C 160/89 spolu s odvolaním Krajskému sudu v Bratislave na rozhodnutie.

2. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení č. Spr. 3154/2007 z 24. apríla 2007 uviedol, že netrvá na verejnom ústnom prerokovaní vecí a k meritu vecí sa napriek viacnásobnej urgencii ústavného súdu nevyjadril.

3. Právny zástupca sťažovateľov súhlasil s prerokovaní vecí bez nariadenia ústneho pojednávania a nemal ďalšie návrhy na dokazovanie.

III.

1. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 160/89 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prierahov, resp. práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

2. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98). Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd viackrát vyslovil, že „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ (II. ÚS 61/98). Podľa názoru ústavného súdu k stavu právnej istoty účastníka konania dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu vo veci alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (II. ÚS 219/04).

Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

2.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom posúdenia je občianskoprávne konanie (rozhodovanie o návrhu na ochranu užívacích práv v dome), ktoré sa začalo 14. júla 1989, teda pred viac ako 17 rokmi, uskutočnili sa v ňom pojednávania na vedené okresným súdom a k dnešnému dňu nie je právoplatne skončené.

2.2 Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu sp. zn. 9 C 10/89 a postupu okresného súdu v predmetnom konaní ústavný súd konštatuje, že právna a ani faktická náročnosť neboli

príčinou doterajšej dĺžky konania. Okresný súd konal až do 20. júna 1994 plynulo, ale nie efektívne.

2.3 V správaní sťažovateľa nezistil ústavný súd také závažné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali konštatovanie o ich zásadnom vplyve na vznik zbytočných prietahov.

2.4 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej občianskoprávnej veci, pričom zbytočné prietahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a k nej pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatoval zbytočné prietahy v období od 20. júna 1994 (súdne pojednávanie vo veci) do 16. októbra 2001 (uskutočnené súdne pojednávanie, t. j. vyše 7 rokov a 3 mesiace), keď bol okresný súd nečinný, resp. nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza.

Ďalej k zbytočným prietahom na okresnom súde došlo v čase od 17. októbra 2001 do 25. septembra 2003 (uznesením pripustil zmenu petitu), od 26. septembra 2003 do 21. januára 2004 (vydanie uznesenia, ktorým pripustil vstup ďalších účastníkov do konania a pripustil zmenu petitu), od 24. januára 2004 do 5. mája 2005 a od 6. mája 2005 do 8. júna 2006.

Celková doba prietahov v konaní zavinená súdom trvala 11 rokov a 8 mesiacov. Nečinnosť súdu je zrejmá aj z toho, že uznesením z 8. júna 2006 bolo konanie o vydanie predbežného opatrenia zastavené po 17 rokoch od podania návrhu.

2.5 Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

3. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

3.1 Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk z dôvodov uvedených v I. časti odôvodnenia nálezu v bode 3.

3.2 Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa (pozri body 2.1 až 2.4 tejto časti odôvodnenia) považuje za primerané v sume 200 000 Sk.

3.3 Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný vyplatiť ho sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

4. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal dva úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania a spísanie sťažnosti 25. mája 2006.

Odmena za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, t. j. 1/6 z výpočtového základu 16 381 Sk) je 2 730 Sk. Takto stanovená tarifná odmena spolu s režijným paušálom 164 Sk predstavuje sumu 2 894 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za dva úkony právnych služieb) predstavuje spolu sumu 5 560 Sk

Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

5. Vzhľadom na okolnosť, že po podaní sťažnosti okresný súd 14. decembra 2006 v prerokúvanej veci vyhlásil rozsudok a v súčasnosti sa vec nachádza na odvolacom súde, nebolo možné vyhovieť ďalšiemu návrhu sťažovateľa, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov (pozri bod 4 výroku).

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou nálezou“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2007